Dosarul nr. 1r-504/23 Judecătoria Străşeni (sediul Central)
1-23055529-02-1r-16102023 Judecător Sergiu OSOIANU

D E C I Z I E
În numele Legii

13 noiembrie 2024

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CHIŞINĂU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Oxana ROBU
Judecători: Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului LUNGU Serghei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **LUNGU Serghei *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, domiciliat în satul *****tudii medii incomplete, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, moldovean, cu antecedente penale nestinse,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 14.04.2023 – 18.09.2023;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Chișinău de la 16.10.2023 – 28.11.2023 (în procedura judecătorului Mihail DIACONU), de la 28.11.2023- 28.06.2024 (în procedura judecătorului Elena COJOCARI) de la 28.06.2024 – 13.11.2024 (în procedura judecătorului Vitalie BUDECI);
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului LUNGU Serghei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:
1. *Prin Sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023,* ***LUNGU Serghei*** ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, și potrivit acestei Legi, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui LUNGU Serghei ***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care se menține până sentința devine definitivă, apoi a o revoca.

Termenul executării pedepsei se calculează din data de 18.09.2023, cu reținerea lui LUNGU Serghei din sala de judecată.

S-a încasat, din contul lui LUNGU Serghei ***** în beneficiul statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt),00 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, ***LUNGU Serghei*** *****, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind, în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând prin intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubina sa *****Ecaterina, fiind astfel, conform art. 133/1 lit. A) Cod Penal, membri de familie, în seara zilei de 12.03.2023, aproximativ la orele 17:00- 18:00, aflându-se la domiciliul ultimei în s. *****, ***** urmare a relațiilor tensionate dintre aceștia, intrând în dormitorul concubinei sale *****Ecaterina, văzând că ultima doarme, a înțepat-o cu un cuțit în regiunea piciorului drept, după care târând-o jos de pe pat, a continuat să îi aplice mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, numind-o totodată cu cuvinte necenzurate.

În rezultatul acestor acțiuni, cet. *****Ecaterina i-a fost cauzată plagă tăiată a coapsei drepte, care s-a format sub acțiunea traumatică a unui corp ascuțit, dar echimozele feței, cutiei toracice, membrelor s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duce la dereglarea sănătății până la 21 zile și care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202331D0043 din 20.03.2023 se califică ca vătămări corporale ușoare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate LUNGU Serghei *****, a comis infracțiunea prevăzută de. 201/1 alin.(1) lit. a) Cod Penal, *violența în familie, adică: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății."*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul LUNGU Serghei,, susținut de avocatul său Pavel BUDU, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea din 11 septembrie 2023.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023 a declarat recurs avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului*

*LUNGU Serghei ***** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită lui LUNGU Serghei ***** o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea consideră că prima instanță în raport cu circumstanțele cauzei nu a analizat pe deplin toate circumstanțele şi nu a ținut cont de circumstanțele importante pentru soluționarea acestei cauze.

Menționează că la examinarea cauzei în instanța de judecată, în cadrul ședinței preliminare, LUNGU Serghei ***** a înaintat cerere scrisă privind recunoașterea integrală a vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(1) lit. a) din Codul penal, solicitând instanței examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală**,** prevăzută de art. 364/1 din Codul de procedură penală.

Invocă recurentul că partea vătămată a declarat că pe inculpat l-a iertat careva pretenții morale/materiale nu are, locuiesc împreună şi a solicitat să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

Consideră că instanța de judecată a aplicat o pedeapsă prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei, închisoare pe un termen de 2 ani.

Menționează apărarea că conform art. 90/1 Cod Penal (1) în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. (7) în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată ușoară sau mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare se soluționează de către instanța de judecată, la demersul organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Prin urmare, indică apărarea că LUNGU Serghei ***** vina o recunoaște pe deplin, regretă cele săvârșite şi se căiește sincer şi activ, a conștientizat gravitatea faptelor sale, rezonanța acestor fapte pentru situația sa juridică, pentru societate în general, ceea ce înseamnă că corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse conform limitei minime, deoarece nu ar fi rațional ca instanța să-i aplice o pedeapsă mai aspră.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul , partea vătămată și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului LUNGU Serghei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței recurate, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art. 437 alin.(1), pct. 1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Codul de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa

precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art. 449 alin.(1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art. 384 alin.(3) Codul de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Conform art. 385 alin.(1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art. 394 alin.(1), pct. 1) și 2) Codul de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele şi consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată şi motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art. 1 CPP, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.*

Dispozițiile art. 1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală şi instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.*

Conform art. 6 par. 1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

7. Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului LUNGU Serghei ***** just încadrându-se în dispoziția art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi: „*violența în familie, adică: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*”.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului LUNGU Serghei *****, în comiterea faptei imputate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul LUNGU Serghei ***** a înaintat personal o cerere autentică întocmită olograf și semnată de acesta personal, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364/1 Cod de Procedură Penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii și dorește examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, în privința cărora nu are obiecții, iar drepturile, obligațiile și consecințele examinării cauzei în procedură simplificată i-au fost aduse la cunoștință. Apărătorul Pavel BUDU, care acționează în interesele inculpatului,

în ședință de judecată a confirmat autenticitatea solicitării și a susținut admiterea acesteia, opinând că este un drept al inculpatului; *(f.d. -124)*

Ținând cont de faptul că din probele administrate rezulta că faptele inculpatului LUNGU Serghei ***** erau stabilite și erau suficiente date cu privire la persoana sa, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul era întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 CPP, întrucât actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțineau indicii că în faza de urmărire penală au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheierea protocolară din 11 septembrie 2023 instanța de fond a admis cererea inculpatului LUNGU Serghei ***** și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364/1 Cod de Procedură Penală; (*f.d. 128)*

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art.364/1 Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364/1 Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță".

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

8. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului LUNGU Serghei ***** în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

În ordinea stabilită de art. 364/1 alin.(4) CPP, în cadrul audierii conform regulilor de audiere a martorului, potrivit art. 105-110 din CPP al RM, sub jurământ și avertizat de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor mincinoase, ***LUNGU Serghei ***** în ședința instanței de judecată a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, prevăzute la art. 201/1 alin.(1) lit. a) din Codul penal. A declarat că, la data de 12.03.2023 se afla la muncă în *****venind acasă pe la orele 18:00 în s. ***** era în stare de ebrietate. Concubina acestuia *****Ecaterina nu se afla acasă, era plecată în s. *****. Acesta a plecat după ea în s. *****și a găsit-o acolo la gazdă, la întrebarea de ce Ecaterina nu vine acasă, i-a comunicat că se teme că el a s-o agreseze. Prin urmare între ei s-a iscat un conflict și acesta a lovit-o de vre-o 4 ori cu pumnii și picioarele în regiunea pieptului și regiunea umărului, dar nu ține minte exact în care parte a corpului. După ce a bătut-o având un cuțit în mână a înjunghiat-o în regiunea piciorului drept, nici nu a realizat cum s-a întâmplat totul. Îi pare rău de cele comise, la moment a fost iertat de concubină și con6tinuie să locuiască împreună.

*În pofida faptului că, inculpatul LUNGU Serghei ***** şi-a recunoscut vina în comiterea infracţiunii incriminate, vinovăţia acestuia în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal este dovedită şi prin probele administrate în cadrul urmăririi penale şi cercetate în instanţa de fond, verificate în instanţa de recurs, şi anume:*

- ***Declaraţiile părţii vătămată, *****Ecaterina,*** conform cărora la moment locuieşte în s. **********n chirie, în casa unei cunoştinţe. Anterior, a locuit împreună cu cet. LUNGU Ion care la moment se deţine în penitenciar, iar în vara anului 2022, aflându-se în vizită la soacra ei, cet. Aliona LUNGU, a făcut cunoştinţă cu cet. LUNGU Serghei. Din momentul acela ea a început a locui la cet. LUNGU Serghei. Acesta periodic o agresa fizic cu pumnii şi picioarele, după care ea fugea la casa sa situată în s. *****. În luna martie 2023, într-o zi de duminică, aflându-se acasă, în s. ********** în jurul orelor 16.00-17.00, în timp ce dormea, cet. LUNGU Serghei a venit la ea acasă şi intrând în casă, i-a aplicat o lovitură cu cuţitul în partea laterală de sus a piciorului drept. Văzând acestea ea a început a striga iar cet. LUNGU Serghei a târât-o jos la podea unde a continuat să îi aplice mai multe lovituri cu pumnii şi picioarele peste toate regiunile corpului. După ce a bătut-o Serghei, acesta a ridicat-o în picioare de la podea, a dezbrăcat-o de pantalonii şi lenjeria intimă şi au întreţinut un raport sexual. După ce s-a finisat actul sexual, Serghei i-a zis să se îmbrace şi să plece împreună la casa lui din s. ***** In timpul acesta, a venit vecinul PRIGUZA Simion, care a bătut la uşă, deoarece Serghei încuiase uşa casei. Simion a tras de câteva ori de uşă şi aceasta s-a deschis. Când Simion a intrat în casă, s-a salutat cu Serghei, la care Serghei l-a întrebat ce caută el aici, iar Simion i-a răspuns că a venit să hrănească animalele. Simion a observat-o în timp ce plângea lângă pat, după care a ieşit din casă şi s-a dus la vecinul Valeriu, căruia i-a comunicat ce a văzut. In timpul acela Serghei a luat un cuţit de pe masă şi l-a pus în buzunarul pantalonilor. La scurt timp, vecinul Valeriu a venit la ea în casă şi l-a întrebat pe Serghei ce caută acolo, însă Serghei i-a răspuns că el are dreptul, deoarece aceasta este femeia lui, după care Serghei a ieşit din casă, iar ea a început a striga la Valeriu, „cuţitul, cuţitul”. Valeriu alergase în urma lui Serghei şi ajungându-l la poartă, i-a luat cuţitul. La deal, spre casa ei venise soţia lui Valeriu, Cristina. Ea în timpul acela rămăsese în casă. Serghei fugise, iar Valeriu cu Cristina au telefonat la serviciul 112. Peste aproximativ 15 min, a sosit la faţa locului ambulanţa şi poliţia. A menţionat că, cuţitul cu care Serghei ia cauzat plaga în regiunea piciorului avea mânerul de culoare galbenă, era confecţionat din plastic dur, cu lama aproximativ de 10- 15 cm. Ea aşa cuţit nu avea la bucătărie. Serghei îl luase din bucătăria lui din s. *****. Ea a recunoscut cuţitul dat, deoarece a preparat cu acesta mâncare. A mai comunicat că, de când locuieşte în concubinaj cu cet. LUNGU Serghei, mereu a fost agresată fizic de către acesta şi numită cu cuvinte necenzurate. (f.d.26);

- ***Declaraţiile martorului PRIGUZA Simion,*** care a comunicat că, locuieşte în s. *****, *****mpreună cu soţia. Pe cet. *****Ecaterina o cunoaşte ca consăteană a s. *****, ei locuind într-o mahala. Ecaterina locuieşte în casa surorii sale Liuba. Sora sa i-a dat casa în chirie Ecaterinei şi concubinului acestei LUNGU Ion, care se deţine în penitenciarul din Cricova. In ziua de duminică, aproximativ în jurul orelor 17.00-18.00,

el a mers să dea de mâncare la animale, pe care le ține în ograda Ecaterinei, într-un sarai. După ce a dus mâncare la animale, trecând prin fața ușii, a auzit-o pe Ecaterina plângând. El s-a oprit lângă ușa de la intrare și trăgând de ușă, a observat că ușa era încuiată. A început să o strige „Catiuşa, Catiuşa", întrebând-o ce s-a întâmplat şi de ce plânge. Trăgând de ușă, i- a deschis ușa cet. Serghei LUNGU, după care, a văzut-o pe Ecaterina plângând, stând în picioare lângă pat. El l-a întrebat pe Serghei ce s-a întâmplat, însă Serghei i-a comunicat că nu s-a întâmplat nimic. El anterior a avut conflicte cu LUNGU Serghei. După ce a ieșit din casa unde locuiește Ecaterina, el s-a dus la sora sa Liuba şi i-a comunicat că Serghei iarăși a venit la Ecaterina în casă şi că a văzut-o pe ultima plângând. Imediat Liuba i-a comunicat ginerelui său, cet. Valeriu *****pe care l-a rugat să meargă ca să vadă ce se întâmplă acolo. Atunci Valeriu cu Cristina au plecat încolo, iar el a rămas cu sora sa Liuba în ogradă. Ulterior, a fost telefonat de către Cristina, care i-a comunicat să iasă la drum la șosea, ca să arate drumul șoferului de pe ambulanță pentru a ajunge la casa Ecaterinei. După ce a ajuns ambulanța, a sosit şi echipajul de politie, el fiind în drum, la poarta surorii sale. A doua zi, el a mers împreună cu Ecaterina pentru a-i arăta unde se efectuează examinarea medico-legală. A menționat că cet. *****Ecaterina de multe ori a fost plecată la casa unde locuia LUNGU Serghei în s. ***** *****i mereu când se întorcea de acolo, avea vânătăi în regiunea ochilor. (f.d.29);

- ***Declarațiile martorului FARGUȚA Valeriu,*** care a relatat că, locuiește în s. *****, r- ***** împreună cu familia şi că la data de 12.03.2023, aflându-se la domiciliul în s. ********** în jurul orelor 18.00, la ei în gospodărie a venit cet. PRIGUZA Simion care le-a comunicat că cineva o bate pe Ecaterina în casă. Soția sa Cristina auzind aceasta, s-a pornit spre casa unde locuiește Ecaterina, după care s-a pornit şi el din urma soției sale. Gospodăria unde locuia Ecaterina se află la o distanță de 100 m de casa unde locuiesc ei. Ajungând în ograda Ecaterinei, a tras de ușă, însă ușa era încuiată. Trăgând de ușă mai tare, aceasta s-a deschis şi a intrat în casă, în camera unde se afla Ecaterina împreună cu un bărbat, pe care nu îl cunoaște. Ecaterina stătea în picioare şi plângea, iar bărbatul se aranja în oglindă. Ține să menționeze că ambii erau îmbrăcați. El l-a apucat de umăr pe acest bărbat şi l-a scos afară din casă. În timp ce îl scotea afară, a observat la acesta, în buzunarul de la spate a pantalonilor un cuțit. Atunci, el i-a scos cuțitul din buzunar și l-a pus afară pe un șopron. Acea persoană s-a deplasat spre poartă, iar în fața acestuia a ieșit soția sa Cristina, care 1- a întrebat ce caută acolo şi de ce a venit la Ecaterina, totodată comunicându-i că va chema poliția, însă acesta a rugat-o ca să îi dea voie să plece, deoarece nu se va mai întoarce mai mult la Ecaterina, după care, a ieșit din ogradă şi a fugit la deal, spre biserică. Fiind toți afară, înainte de plecare, el a întrebat-o pe Ecaterina de ce plânge, însă ultima nu i-a comunicat nimic. Totodată a observat la Ecaterina că din piciorul drept, partea de sus îi curgea sânge. El văzând aceasta a fugit din urma acelei persoane, însă acesta fiind prea departe nu l-a putut ajunge. Ulterior el, întorcându-se în ogradă, a apelat serviciul 112. A mai menționat că a scos persoana dată din casă, din motiv că cunoștea faptul că, Ecaterina nu dorea să locuiască cu fostul concubin, deoarece acesta o agresa fizic. (f.d.30);

9. În același timp, apreciind caracterul concludent și pertinent al declarațiilor inculpatului care coroborează cu declarațiile martorilor și a părții vătămate, vinovăția

persoanei în comiterea infracțiunii s-a confirmat şi prin probele obținute prin intermediul mijloace materiale de probă şi anume:

- - ***conținutul informației de la serviciul 112, potrivit căreia la 12.03.2023,*** cet. BĂRBUȚĂ Cristi a comunicat că vecina, *****Ecaterina a fost agresată fizic de către concubin. (f.d.4);

- ***- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului 12.03.2023*** împreună cu planșa fotografică. (f.d.8-10);

- ***conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202331D0043 din 20.03.2023***, conform căreia la cet. *****Ecaterina s-a constatat: plagă tăiată a coapsei drepte, care s-a format sub acțiunea traumatică a unui corp ascuțit, dar echimozele feței, cutiei toracice, membrelor - s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, duce la dereglarea sănătății până la 21 zile şi care conform raportului de expertiză judiciară nr.202331D0043 din 20.03.2023 se califică ca vătămări corporale ușoare. (f.d.19).

10. Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenții, utilității și veridicității raportată la probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului LUNGU Serghei ***** încadrarea juridică corespunzătoare, și anume săvârșirea infracțiunii prevăzute de ***art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal***, după indicii calificativi - *violența în familie, adică: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În acest sens, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, ”Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe şi propunerea de probe, admiterea şi administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importantă pentru cauză. Alin.(2) probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”. Potrivit art.100 alin.(4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în

conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Din economia rigorilor art.101 alin.(1),(2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul, analizând declarațiile, martorilor, părții vătămate, precum și a inculpatului în coraport cu celelalte probe, consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept în vigoare la data comiterii faptei prejudiciabile, în circumstanțele în care, LUNGU Serghei *****, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind, în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând prin intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubina sa *****Ecaterina, fiind astfel, conform art. 133/1 lit. a) Cod penal, membri de familie, în seara zilei de 12.03.2023, aproximativ la orele 17:00- 18:00, aflându-se la domiciliul ultimei în s. *****, ***** urmare a relațiilor tensionate dintre aceștia, intrând în dormitorul concubinei sale *****Ecaterina, văzând că ultima doarme, a înțepat-o cu un cuțit în regiunea piciorului drept, după care târând-o jos de pe pat, a continuat să îi aplice mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, numind-o totodată cu cuvinte necenzurate, cauzându-i astfel conform concluziei raportului de expertiză nr. 202331D0043 din 20.03.2023, vătămări corporale ușoare.

Ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, apreciind probele cercetate supra prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, Colegiul penal constată în afara oricăror dubii rezonabile că, prin acțiunile sale intenționate, LUNGU Serghei ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM, violența în familie care constituie temei real și de drept de tragerea persoanei la răspundere penală în temeiul art. 14, 21, 22 coroborate cu prevederile art. art. 50 – 52 și art. 201/1 alin.(1) lit. a) din Codul penal al Republicii Moldova, or, în temeiul art. 24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, fiecare om are dreptul la viață și la integritate fizică şi psihică, iar statul garantează fiecărui om dreptul la viață şi la integritate fizică şi psihică.

Instanța de recurs reține că din probele administrate și acceptate de inculpat, sunt în măsură să stabilească o imagine clară a faptelor, precum și că acestea au fost comise de inculpatul LUNGU Serghei ***** în circumstanțele descrise în sentință și în rechizitoriu. Din aceste motive, Colegiul penal reține ca veridice aceste circumstanțe și le consideră pasibile de a fi apreciate ca lucru constatat în prezenta speță.

Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că în cauza Zoon vs Țările de Jos (CtEDO, Zoon vs Țările de Jos hotărâre din 07.12.2000, par. 47), Curtea a menționat că în anumite cazuri, în particular în situația unei judecăți în formă simplificată, obligația de motivarea a hotărârilor poate să nu fie atât de riguroasă. Prin urmare, în condițiile respective, precum și în situația în care părțile nu au obiectat în raport cu faptele enunțate în rechizitoriu, iar aceste fapte corespund informațiilor relevate de probele specificate, instanța de judecată le-a reținut ca fiind demonstrate. În această ordine de idei, instanța de recurs reține că informațiile relevate de probele enunțate, apreciate în tandem cu declarațiile inculpatului LUNGU Serghei ***** analizate în mod coroborat, demonstrează potrivit principiului *dincolo de orice dubiu rezonabil*, existența faptelor prejudiciabile precum și comiterea cu vinovăție a acestora de către inculpat a infracțiunii imputate.

Concluziile instanței de fond privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul sentinței, pe care instanța de recurs şi le însușește sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de fond.

Colegiul atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale şi examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui LUNGU Serghei *****, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt şi şi-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente şi concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei şi ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei)

Subsidiar, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar nu este de acord cu stabilirea și individualizarea pedepsei solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate. Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

11. Instanța de recurs a reținut că, legalitatea și temeinicia Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023 este contestată cu recurs de către avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului LUNGU Serghei *****, în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate.

Analizând acest temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului LUNGU Serghei *****.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul Penal reține că în baza art.61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și

personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blindă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

În acest sens Colegiul penal menționează că inculpatul și apărarea au pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blânde prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrara scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

12. Sancțiunea art. 201//1 alin.(1) lit. a) Cod Penal, *stabileşte pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.*

În conformitate cu art. 80/1 alin.(1) Cod penal al RM, *aplicarea pedepsei în cazul judecății pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta*

beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În temeiul art. 80/1 alin.(2) Cod penal al RM, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181/1–182, 239–240, 242/1, 242/2, 256, 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare – circumstanțe de fapt care nu se constată în prezentul proces.

În conformitate cu art.364/1 Cod Penal, stipulează că până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Conform dispozițiilor art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului LUNGU Serghei *****, instanța nu a reținut.

Instanța de recurs statuează că, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, ori, din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art. 364/1 Codul de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă.

În ceea ce privește argumentele apărării cu referire la căința sinceră, reieșind din comportamentul preinfracțional și postinfracțional, care rezultă inclusiv din conținutul declarațiilor depuse în cadrul cercetării judecătorești, Colegiul penal consideră că sunt vădit nefondate și întemeiate pe aprecierea subiectivă a personalității lui LUNGU Serghei *****.

În temeiul art. 77 lit. a) din Codul penal, în privința lui *****, instanța constată agravanta – a) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, astfel în temeiul Sentinței Judecătoriei Strășeni din data de 18.07.2017 a fost condamnat în temeiul art. 151 alin.(1) din Codul penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Reieșind din circumstanțele cauzei, având în vedere personalitatea inculpatului LUNGU Serghei, fapt că acesta a comis mai multe infracțiuni similare pentru care a fost judecat, are antecedente penale nestinse, pericolul social al infracțiunii comise, Colegiul apreciază că corectarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea pedepsei

sub formă de închisoare cu respectarea prevederilor art. 82 din Codul Penal, prin care și va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, precum şi de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane.

La fel, instanța de recurs reține că în acțiunile inculpatului potrivit prevederilor art. 34 din Codul penal sunt prezente semnele recidivei, or inculpatul prin Sentința Judecătoriei Strășeni din data de 18.07.2017 a fost condamnat în temeiul art. 151 alin.(1) din Codul penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, prin urmare antecedentele penale pentru prima infracțiune potrivit art. 111 din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii de violență în familie nu erau stinse.

13. Astfel, la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul LUNGU Serghei ***** a comis o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului, de atitudinea ultimului față de fapta comisă, de circumstanțele cauzei, a comis o infracțiune cu intenție, nu este la prima abatere, antecedente penale nestinse, acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, sub formă de închisoare, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

În accepțiunea instanței, categoria de pedeapsă aplicată lui LUNGU Serghei ***** sub formă de închisoare va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art.7 Cod penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum şi faptul că inculpatul este cunoscut cu antecedente penale nefiind pentru prima dată pe banca acuzaților, punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanța în mod justificativ a apreciat că o pedeapsă orientată spre limita minimă este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea

principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Reieșind din circumstanțele de fapt și drept statuate supra, instanța de recurs constată că, în ceea ce îl privește pe inculpat nu există temei de liberare de pedeapsă penală, prevăzute în art.89 din Codul penal, precum nici nu există temei pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege.

Subsecvent, reieșind din circumstanțele cauzei că, și anume că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuate prevăzute la art. 76 CP și prezența circumstanțelor agravante în sensul prevederilor art. 77 CP, Colegiul penal reiterează că pedeapsa aplicată a fost justificată, iar LUNGU Serghei ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, urmează să execute pedeapsa în limita stabilită sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu valorile sociale lezate și circumstanțele comiterii infracțiunii, or având în vedere faptul că inculpatul a fost anterior judecat pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză și care antecedentele penale pentru prima infracțiune potrivit art. 111 din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii de violență în familie nu erau stinse, reieșind din circumstanțele de fapt care caracterizează personalitatea lui LUNGU Serghei *****, instanța de recurs ține cont de faptul că pedeapsa care necesită a fi stabilită inculpatului nu urmează să cauzeze suferințe fizice, urmând a fi aplicată în spiritul principiului umanismului, dar întotdeauna pe principii de legalitate și respectiv, constată că există temei de aplicare a unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare, pedeapsă care este de natură să prevină comiterea de către inculpat de noi infracțiuni și să influențeze pozitiv comportamentul făptuitorului în societate.

Astfel, în conformitate cu art. 80/1 alin.(1) Cod penal al RM și art. 364/1 CPP, ținând de faptul că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerate în folosul comunității sau cu închisoare, Colegiul apreciază întemeiată soluția instanței de judecată prin care a aplicat pedeapsa în privința persoanei în limitele pedepsei prevăzute de art. 201/1 alin.(1) lit. a) din Codul penal reducând cu 1/4 limita minimă și maximă a pedepsei cu închisoare.

În concluzie, apreciind gradul prejudiciabil al faptei comise, personalitatea lui LUNGU Serghei *****, de faptul că a comis mai multe infracțiuni similare pentru care a fost judecat, are antecedente penale nestinse, de circumstanțele agravante stabilite supra, de faptul că a fost anterior judecat pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, din care rezultă comiterea infracțiunilor cu aplicarea violenței, circumstanțe care caracterizează persoana lui LUNGU Serghei ***** și au importanță la individualizarea și aplicarea pedepsei, de noile limite în temeiul art. 80/1 alin.(1) Cod penal al RM, instanța de recurs constată că, pentru a asigura realizarea scopului legal al pedepsei, este

echitabilă pedeapsa aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis în temeiul ar. 72 alin.(3) Cod penal al RM.

14. Așadar, Colegiul Penal constată că aplicarea prevederilor art. 90/1 Cod penal, la caz nu va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or scopul legii penale cu referire la inculpatul LUNGU Serghei ***** nu va putea fi atins prin suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea stabilită, în acest context, Colegiul ține să evidențieze că o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, apreciază că aplicarea instituției suspendării parțiale a executării pedepsei față de inculpatul LUNGU Serghei ***** nu va fi echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

În acest context, instanța de recurs statuează nu este întemeiată aplicarea pedepsei cu suspendarea parțială a executării pedepsei în temeiul art. 90/1 Cod penal al RM, pe motiv că persoana și-a recunoscut vinovăția, or apărarea nu a probat existența unor circumstanțe excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunilor, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei.

În acest sens, luând în considerație circumstanțele de fapt preinfracționale și postinfracționale statuate supra și normele de drept aplicabile, în ceea ce-l privește pe LUNGU Serghei *****, instanța de recurs ajunge la concluzia că în privința sa nu există temei de a considera că o pedeapsă mai blândă sau mai aspră în raport cu categoria, termenul, limita minimă și maximă a categoriei de pedeapsă aplicabile, respectiv pedeapsa stabilită definitiv și caracterul justificat al executării pedepsei, ar fi de natură să asigure realizarea scopului Legii penale, de a apăra împotriva infracțiunilor, persoana,

drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător și întreaga ordine de drept, or, în temeiul art. 24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, care garantează că fiecare om are dreptul la viață și la integritate fizică şi psihică, în circumstanțele în care se constată că persoana inculpatului LUNGU Serghei ***** prezintă pericol social sporit pentru societate, Colegiul concluzionează că doar pedeapsa cu 2 ani închisoare este de natură să asigure realizarea scopului legal al pedepsei întru apărarea împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept.

Prin urmare din cuprinsul sentinței, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, astfel că, aplicarea în privința inculpatului LUNGU Serghei ***** a pedepsei penale sub formă de închisoare, este dictată de circumstanțele cauzei, cerințele legale şi prevederile normelor materiale anterior enumerate, deoarece doar această sancțiune va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către ultimul a faptei infracționale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie.

Având în vedere cele expuse mai sus Colegiul conchide că, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia dar și conduita inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor. Prin urmare, individualizarea corectă a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen.

Colegiul penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Având în vedere cele expuse, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or Colegiul apreciază justificativă poziția instanței ce ține de aplicarea în privința inculpatului pedepsei sus menționate, aceasta în mod prioritar se întemeiază pe ansamblul de împrejurări ale speței, sau corectarea și reeducarea lui LUNGU Serghei ***** este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de judecată, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia, iar prin aplicarea prevederilor

art. 90/1 Cod Penal, în privința inculpatului nu va fi echitabil și nu-și va atinge scopul deplin.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei opțiuni. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi cu periculozitatea infractorului. Deci, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *,,prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

15. Colegiul concluzionează asupra respingerii argumentelor invocate de către recurent ca fiind nefondate or, aplicarea unei pedepse mai blânde prin aplicarea instituției suspendării parțiale a executării pedepsei nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale, prin urmare pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica pedeapsa stabilită, or ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, întru conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea a sănătății persoanei.

Colegiul penal reiterează că, instanța de fond corect a stabilit întinderea sancțiunii reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul şi gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a unei infracțiuni mai puțin grave- Colegiul penal concluzionând că, în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie

la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât şi justă.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

16. Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

În contextul raționamentelor expuse supra, Colegiul Penal reține că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului LUNGU Serghei ***** instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art.75 Cod Penal, şi anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestora.

În accepțiunea instanței, categoria de pedeapsă aplicată lui LUNGU Serghei ***** sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, or persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată.

17. Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor

cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În optica celor reliefate, Colegiul Penal apreciază ca probele nominalizate supra dovedesc incontestabil vinovăția lui LUNGU Serghei *****, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul *„dincolo de orice îndoială rezonabilă”* care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componență esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de recurs menționează că, vinovăția inculpatului s-a adeverit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În acest context, instanța de recurs reține că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau

infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art. 449 alin.(1), pct. 1), lit. a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului LUNGU Serghei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

18. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1), pct. 1), 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul BUDU Pavel în interesele inculpatului LUNGU Serghei *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-136/2023 din 18 septembrie 2023, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei inculpatului LUNGU Serghei ***** de calculat din data pronunțării prezentei Decizii - 13 noiembrie 2024, cu includerea în acest termen a perioadei în care acesta s-a aflat în stare de arest din 18 septembrie 2023, până la 13 noiembrie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Oxana ROBU**

Judecătorii **Vitalie BUDECI**

Vladislav SCHIBIN